

Anni Svanholt (SF):

Umiddelbart skulle man sige: Jo flere fleksible muligheder en kommune kan få, jo bedre løsninger og kompetencer til det kommunale selvstyre.

Når SF så, som ellers går ind for udbredt kommunalt selvstyre, går imod dette forslag, er det, fordi vi grundlæggende mener, at forebyggelse, behandling og pleje er opgaver, det offentlige skal varetage. Hvis de i det offentlige ikke er gode nok, må de blive det. Den basale omsorg for borgere skal sikres og ikke styres og udføres af private virksomheder, hvis hovedformål er at skabe kapital.

Hvis private firmaer skal kunne tjene penge på f.eks. hjemmesygepleje, så er det, enten fordi servicen er ringere, eller også bliver personalet presset voldsomt med risiko for nedslidning og sygdom.

Mange kommuner vil blive tvunget til at udlicite, idet de økonomiske rammer, de får tildelt, er så stramme, at de reelt ingen valgmuligheder har, og med de udliciteringsregler, vi har i dag, som helt klart favoriserer de private virksomheder, har kommunerne meget få muligheder.

Helt praktisk vil forslaget da også have mange dårlige konsekvenser. Det vil betyde, at kommunerne vil få endnu sværere ved at rekruttere sygeplejersker, som allerede i dag er en mangelvare.

Det vil også betyde, at kommunerne vil miste kvalificeret arbejdskraft, og uden den, hvordan skal kommunerne fremover være i stand til at kontrollere, om opgaverne bliver udført ordentligt? De personer, der er ansvarlige for behandling og pleje, skal være direkte forpligtede over for kommunen. Det giver borgerne den største retssikkerhed. Det giver endvidere den største mulighed for tværfagligt samarbejde og koordination i forbindelse med sygehusophold.

Den udvikling, dette lovforslag lægger op til, tager vi i SF afstand fra. Hvis kommunerne bliver tømt for fagligt personale, bliver det private selskaber, der i fremtiden sætter dagsordenen og prisen. Og hvis hovedparten af de kommunale opgaver udliciteres, så udhules og afvikles det kommunale selvstyre. Borgerne har ikke en chance for at følge med i, hvilken service de betaler for, og det virker ansvarsforflygtigende i forhold til de folkevalgte, som skal stå til ansvar for opgaver, de ikke umiddelbart har indflydelse på eller kan gribe ind over for.

I øjeblikket er det faktisk sådan, at der ikke er pligt til at offentliggøre aftaler, når man udliciterer, og dermed får offentligheden ikke indsigt i og mulighed for at følge med i, hvilken service man kan forvente, og hvad tingene koster.

Vi i SF opfatter det her forslag som endnu et rent ideologisk forslag fra Venstres og De Konservatives side, der vil privatisering for enhver pris.

SF afviser forslaget.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Fru Anni Svanholt siger, at servicen bliver ringere og er blevet ringere i adskillige kommuner. Kan fru Anni Svanholt fortælle mig, hvor det er blevet ringere, fordi man har benyttet nogle private. Jeg synes, at når man siger det her fra talerstolen, så må man også lige fortælle, hvor det er, man har formodninger om, at servicen er blevet ringere.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg vil spørge, om jeg kan få en mere detaljeret redegørelse for, hvorfor mangelen på sygeplejersker vil stige, hvis man ansætter nogle sygeplejersker i privat regi, for sygeplejeopgaven er vel objektivt set den samme. Og så vil jeg gerne spørge om, om fru Anni Svanholt er vidende om, om der skulle være en dårligere sygeplejemæssig omsorg på det privatudliciterede plejehjem, som Søllerød Kommune lovligt har udliciteret.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Når SF tager afstand fra dette forslag, er det, fordi vi ønsker, at hjemmesygeplejen skal fastholdes som en del af det offentlige tilbud, og derudover har vi nogle principielle betragtninger om udlicitering.

Der er jo mange forskellige ordninger, og der er også tydelige eksempler på kritik – jeg kan ikke opregne dem alle sammen her – når man f.eks. har ændret madordningen. Der har også været stor kritik for nylig, jeg husker ikke præcis i hvilken kommune, hvor en daginstitution var blevet udliciteret, og forældrene var meget, meget utilfredse med bl.a. de tilbud, der blev givet om legemuligheder. Der er altså eksempler på, at det går dårligt, og der er også eksempler på, at forholdene bliver ændret. Bl.a. er der institutioner, her husker jeg f.eks. Københavns Universi-